

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

verò suis discipulis eum eis erat loquens non parabolis & sine
ודלא מתלא לא ממלל הוא עמהן לתלמידוהי דין 34
id omne erat interpretans & illos inter se
בינהו ולהון מפשק הוא כל מדם ;

jejunij quintę hebdomadis quinta die

דיום חמשה דשבתא דחמשה דצומה

in vltiorem ripā nos trāscam⁹ sub vesperā die in illo illis & ait
ואמר להון כהו יומה ברמשא נעבר לן לעברא ; 35
& nauicula esset in nauī eūm & acceperūt eū turbas & reliquerunt

ושבקו לכנשא ודברוהי כר בספינתא הו וספינה 36
magnus turbo & factus est eum eis erant alie

אחרניתא אית הו עמהן ; והות עלעליה רבתא 37
erat & proxima in nauim erant irruentes & fluctus & ventus

ורוחא ונללא נפלין הו בספינתא וקריבא הות 38
i posteriore parte erat dormiens ceruical super Iesus verò ipse vt ipleretur
דתמלא ; הו דין ישוע על בסריא דמך היא בחרתה 38
tibi cura nō magist. noster et dicunt excitauit eū & venerūt nauis

דכפינתא ואתו אקימוהי ואמרין לה רבן לא כטיל לך 39
obm. quiesce mari & ait ventū & obiurgauit & surrexit quia perim⁹

דאכדינן ; וקם וכאא ברוחא ואמר לימא שלי זגיר 39
eis & dixit magna tranquillitas & iuie ventus & quieuit tu

אנת ושלורת רוחא והוא נוחא רבא ; ואמר להון 40
fides in vobis nō est & quare iōa estis timidi quare

למנא דהולתנין אנתון הכנא ולמא לית כבון הימנותא ; 41
isto quisnam ad vnum vnus erant & dicentes magno timore & timuerunt

ודתלו דחלתא רבתא ואמרין הו חר לחד מנו כי הנא 42
ei obediunt & mare quia & vēti

5 Caput

קפלאון ה

jejunij 5. hebdomadis quintę matutinis

דצפרא דחמשה דשבתא דה דצומה

Gerasenorum in regionem maris trans fretū & venit

ואתא לעברא דימא לאתרא דגרינתא ;

34 Sine parabola autem nō loquebatur eis. forsum autem discipulis suis dissecabat omnia.

35 Et ait illis in illa die, eum ferō esset factum, Transcramus contra.

36 Et dimittentes rurbam allumunt eum ita vt erat in nauī: & alie naues erant eū illo.

37 Et facta est procella magna venti, & fluctus mittebat in nauim, ita vt impleretur nauis.

38 Et erat ipse in puppi super ceruical dormiens: & excitauit eum, & dicunt illi, Magister, non ad te pertinet quia perimus?

39 Et exurgens comminatus est vento, & dixit mari, Tace, obmutesce. Et cessauit vētus: & facta est tranquillitas magna.

40 Et ait illis, Quid timidi estis? necdum habetis fidem? Et timuerūt timore magno: & dicebant ad alterutrum, Quis, putas, est iste, quia & vētus & mare obediūt ei?

C A P. V.

1 Et venerunt trans fretū maris in regionem Gerasenorum.

34 και λεγει αυτις οτι ουκ εστιν εν παραβολαις ομιλων αυτοις. 35 και ειπεν αυτοις εν αυτη τη die, οτι εγενετο εναντι αυτων μεταβασις εναντι αυτων, και ημεν εναντι αυτων. 36 και αφηκεν τον οχλον, και μεταβησεν εναντι αυτων, και ημεν εναντι αυτων. 37 και ημεν εναντι αυτων μεταβησεν εναντι αυτων, και ημεν εναντι αυτων. 38 και ημεν εναντι αυτων μεταβησεν εναντι αυτων, και ημεν εναντι αυτων. 39 και ημεν εναντι αυτων μεταβησεν εναντι αυτων, και ημεν εναντι αυτων. 40 και ημεν εναντι αυτων μεταβησεν εναντι αυτων, και ημεν εναντι αυτων. 41 και ημεν εναντι αυτων μεταβησεν εναντι αυτων, και ημεν εναντι αυτων. 42 και ημεν εναντι αυτων μεταβησεν εναντι αυτων, και ημεν εναντι αυτων.

Κεφ. ι.

1 Και ηλθον εις τον ορεινον της θαλασσης, εις ηνω χωριον του Γαδαρηνωδου.

q iij

2 Et exeunti de nauī, statim occurrit de monumentis homo in spiritu immundo.
 3 Qui domicilium habebat in monamētis. & neque catenis iam quisquam poterat eum ligare.
 4 Quoniam sæpe compedibus & catenis victus dirupisset catenas, & compedes comminuisset: & nemo poterat eum domare.
 5 Et semper die ac nocte in monumentis & in montibus erat, clamans & cōcidens se lapidibus.
 6 Videns autem Iesum à lōgē, cucurrit, & adorauit eū:
 7 Et clamans voce magna, dixit, Quid mihi & tibi Iesu Fili Dei altissimi? adiuro te per Deum ne me torqueas.
 (Dicebat enim illi, Exi spiritus immunde ab homine isto.)
 9 Et interrogabat eū, Quod tibi nomen est? Et dicit ei, Legio mihi nomen est: quia multi sumus.
 10 Et deprecabantur eum multum, ne se expelleret extra regionem.
 11 Erat autem ibi circa mortem grex porcorū magnus, pascens in agris.
 12 Et deprecabantur eum spiritus, dicētes, Mitte nos in porcos, ut in eos introeamus.
 13 Et concessit eis statim Iesus. Et exeuntes spiritus immundi, introierunt in porcos: & magno impetu grex præcipitatus est in mare, ad duo millia, & suffocati sunt in mari.

vir sepulcrorum domo de ei occurrit nauī de exiret & cum
 יבד נפק מן ספינתא פגעבה מן בית קבורא נכריה
 sepulcrorum in domo erat & habitans immundus spiritus in quo erat
 דאיה בה רוחא טנפתא: ועבר הוא בירת קבורא
 omni quoniam eum vincire erat potens non homo & catenis
 ובשלתא אנש לא משכח הוא למאסרה: מטל דכל
 catenas erat victus & catenis compedibus quibus
 אבתי דבסוטמא ובשלתא מהאסרה הוא ששלח
 potens homo & non erat abrumpens & compedes erat frangens
 מתבר הויה וסוטמא מפסק הוא וללא אנש משכח
 sepulcrorum in domo & interdiu noctu tempore & in omni eum domare erat
 הוא למכבשהו: וככל זמן כלילא ובאיממא כבית קבורא
 in lapidibus seipsum & allidens erat & clamans erat existens & in montibus
 ובטורא איתוהי הוא וקעא הוא ומצלל נפשה בכאפא:
 eam adorauit cucurrit longē à Iesum autem vidisset eum
 כד הוא דין לישוע מן רוחקא רהט כגד לרה:
 Dei Fili Iesu & tibi mihi quid & ait elata in voce & clamans
 וקעא בקלא רמא ואמר מא לי ולך ישוע ברה דאלהא
 erat dicens me torqueas ut non per Deum te ego adiuro altissimi
 מומא מומא אנא לך באלהא דלא תשנקני: אמר הוא
 & interrogauit eum immunde spiritus homine ab egredere enim
 לרה גיר פוק מן ברנשא רוחא טנפתא: ושאלה
 sumus multi quia nomen nostrū legio ei dixit nomē tuū quomodo est
 אכנשא שמך אמר ליה לגיון שמן מטל דסניאא חנן:
 regionem extra eum emitteret ut non multū ab eo erat & petens
 יבעא הוא מנה סני דלא נשדרויהי לבר מן אתרתא:
 & interrogauit eum immunde spiritus hominem ad illic autem erat existens
 אית הוא דין תמן לות טורא בקרא רבתא דהזירא דרעוא:
 hos in nos mitte & dicentes demones illi ab eo erant & petentes
 ובעין הוו מנה הנון שארא ואטרין שרר לן על הנון
 illi spiritus & exierunt illis & permisit ingrediatur ut in eos porcos
 הזירא רבהון נעול: ואפס להון ונפקו רוחא הלין
 & corruit in rupem grex ille & excurrit in porcos & ingressi sunt immundi
 טנפתא ועלו בהזירא ורהטת הי בקרא לשקיפא ונפלה
 in mari & suffocati sunt in mari
 במא ואתחנקו בכמיא:

2 και εβλεθοντι αυτους οκ τω πλοιω, διδεις απηνηθησι αυτους οκ ηβλ μημειωσι δε θρωπος εν τω βηματι αυτων
 3 ος τλω και τοις εν εχρη εν τωις μημημοσι. και ουτε θυμωσιν ουδεις ηδωατο αυτων δεησαι. 4 δεησεν
 αυτων πολλοις πιδαις και θυμωσιν δεδεδωται, και διδασκαλιου αυτων τωις ημωσις, και τωις πιδαις σου τωις φθασαι, δε
 ουδεις αυτων ιχνη δεμασαι. 5 και δεησαν τωις τυχοις και ημερας εν τωις μημημοσι και εν τωις ορεσι λω κελωι,
 και κατακοπιων εν αυτων λιθωις. 6 ιδων δε τον Ιησου δεπο μακροθεν, εβραμω, και παρεσπυνησαν αυτους,
 7 και κραζας φωνη μεγαλη, ειπι, ε εμοι και τωι, Ιησου ηε τωι θεου τω υψιστου, ορκιζω σε τον θεον μη με βασανι
 σης. 8 ελεγα τω αυτω, εβλεθη τω τω βηματι ακαταρτων οκ τω δε θρωπου. 9 και ετηρωτα αυτων, ε τωι
 ονομα και απικριθη λεγων, λεγατω ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν. 10 και παρεκαλε αυτων πολλω, ινα αυτους εισελθωις
 δεσσειλην ενω τωις χοιραις. 11 λω δε και παρως τωι ορκι αγληη χοιραι μεγαλη βοσκοδωνη. 12 και παρι
 και λεσαν αυτων πωτες οι δαιμονιες, λεγοντες, τιμλων ημας ενς τωις χοιραις, ινα ενς αυτους εισελθωις. 13 και
 επετη ελεη αυτους διδεις ο Ιησους, και εβλεθοντα τα τω βηματα τα ακαταρτα εισηλθον ενς τωις χοιραις και αφησαν
 η αγληη και τω κρημω ενς τλω θαλασσαν ησασ τωις ος δεχλητοι και επιρηστο ο τω θαλασσω.

14 Et abiit cum illo, & sequebatur eum turba multa, & comprimebant eum.
 25 Et mulier quæ erat in profusio sanguinis annis duodecim.
 26 Et fuerat multa perpessâ à compluribus medicis, & erogaucrat omnia sua, nequicquam profecerat, sed magis deterius habebat.
 27 Cùm audisset de Iesu, venit in turba retrò, & tetigit vestimentum eius.
 28 Dicebat enim, Quia si vel vestimentum eius tetigero, salua ero:
 29 Et confestim siccatus est fons sanguinis eius: & sensit corpore quia sanata esset à plaga.
 30 Et statim Iesus in semetipso cognoscens virtutem quæ exierat de illo, conuersus ad turbam aiebat, Quis tetigit vestimenta mea?
 31 Et dicebant ei discipuli sui, Vides turbam comprimentē te, & dicis, Quis me tetigit?
 32 Et circumspectabat videre eam quæ hoc fecerat.
 33 Mulier verbò timens & tremens, sciens quod factū esset in se: venit & præcidit ante eum, & dixit ei omnem veritatem.
 34 Ille autem dixit ei, Filia, fides tua te saluam fecit: vade in pace, & esto sana à plaga tua.

multa turba ei erat & adhærens Iesus cum eo & abiit
 ואזל עמה ישוע ודביק הוה לה כנשא סניא
 fuerat que exiens vna auctem mulier cum erant & comprimebat
 והבצין הוה לה. 25 אנתתא דין חדא דאיתיה הור
 multa que fuerat duodecim annis sanguinis in profusio
 במרדיותא רדמא שנין תרתעסר: 26 אידא דסני
 ei quod erat id omne & expenderat plurimis medicis à perpessâ
 סבלה מן אסותא סניא ואפקת כל מדס דאית לה
 affligebatur magis etiam sed adiuta fuerat non & aliquid
 ומדס לא אתעררת אלא אי יתראית אתאלצרת :
 à turbæ in cõpressione venit Iesu de audisset eum
 27 כד שמערת על ישוע אתרת בחבעא רכנשא מן
 quia si vel enim erat dicens vestimentum eius & tetigit tergo eius
 נסתרה וקרבת ללבושה : 28 אמרא הות ניר דאפן
 exaruit & statim ero salua ego tetigero vestimentum ei
 ללבושה קרבא אנה היא אנה : 29 ומחדא יבשת
 plaga sua à quia sanata esset in corpore suo & sensit sanguinis eius fons
 מעינא דדמה ואדגשת כפגרה דאתאסירת מן כחותהו
 à se exisset quodd virtus apud se cognouit statim autem Iesus
 30 ישוע דין מחדא ידע בנפשה דחילא נפק מנה
 dicunt vestimēta mea tetigit quis & ait turbam ad & cõuersus est
 ואתפני לות כנשא ואמר מנו קרב למאני : 31 אמרין
 & ait te que premit turbas tu vides discipuli eius ei
 לה תלמידוהו הוא אנת לכנשא דחבעין לך ואמר
 & scifficet hoc quis vt videret erat & aspiciens me tetigit quis tu
 את מנו קרב לי : 32 והאר הוא דנהוא כנו הדא עבר :
 ei accidisset quid que sciebat & tremere timeret eum mulier tunc
 33 הורין אנתתא כד דחילא ורתיתא דידעת מא דהוא לה
 ipse veritatem omnem ei & dixit coram eo præcidit venit
 אתת נפלת קדמוהו ואמרת לה כלה שרדא : 34 הו
 & esto in pace abî teseruaui fides tua filia mea ei dixit verb
 דין אמר לה ברתי היסנותמי אחיתבי זלי בשלמא והיותי
 plaga tua à san
 חלימא מן כחותבי :

24 & ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ, & ἠκολούθη αὐτὸν ὄχλος πολλὸς, & συνέπιπτον αὐτῷ. 25 Ἡ γυνὴ ἧς ὕδατος ἐξ ἑσθῆτος αὐτῆς ἔβραζε ἐπὶ δώδεκα, 26 Ἡ ποτὶά παύσατο ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, & διαπαντός τε παρ' ἐαυτῆς πῆπτε, & μὴ ἔωφελοντο αὐτῇ, ἀλλὰ μάλλον εἰς τὸ γρηγορῆσαι ἔλαθε, 27 ἀκούσασα πρὸς τὸ Ἰησοῦ, ἐληθῆσα ἐπὶ τοῦ ὄχλου ὀπίσθεν, ἢ ἵσταν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ. 28 Ἐλεγε γὰρ ἑαυτῇ, ὅτι καὶ εἴ ἴματιον αὐτοῦ ἀψήσμαι, σωθήσομαι. 29 Ἐβίβλωσεν δὲ κρυφῶς ἢ πρὸς τὸ αἷμα πρὸς αὐτοῦ, & ἔγνω τῷ ἱματίῳ, ὅτι ἵστατο ὑπὸ τῆς μάστιγος. 30 Ἐβίβλωσεν Ἰησοῦς δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ἑαυτῆς πλάγαν αὐτοῦ διελθούσαν, ὅτι σκαφεῖς ἐπὶ τοῦ ὄχλου, ἔλεγε, ἵνα μὴ ἴσταν τῷ ἱματίῳ; 31 Ἐλεγετο αὐτῇ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, βλέπεις τὴν ὄχλον συνελθόντων σὺ, & λέγεις, βίβλωσεν μευ ἵματιον; 32 Ἐπελελέπετο ἰδεῖν τὴν τῆτο ποιήσασαν. 33 Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τε ἐμπεσασα, προσέειπεν αὐτῷ, ἢ λέγε, καὶ πρὸς σὺ ποτε αὐτῆς, & εἶπεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. 34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, θύρατος, ἢ πρὸς σὺ σόσωαί σε ὅτι καὶ εἰς εἰρήνην, & ἰδοὺ ὕλη; ἀπὸ τῆς μάστιγος σου.

